

#JsmeFér a proto vlhkým aktivistům sobotního pochodu připomínáme důležitější problémy, které by měli/y/o řešit.

Autor: Jim Goad

Minulý víkend prezident Barack Hussein Elijah Muhammad Obama během návštěvy keňské domoviny svého líného otce-opilce pocítil nutkání pokárat tamního prezidenta za to, že jeho země není dostatečně vstřícná k teploušům a lesbám.

Na společné tiskové konferenci s keňským prezidentem Uhuru Kenyattou prohlásil Obama, že coby napůl černošský Američan dobře zná bolest pramenící z odlišného zacházení a že by Keňané měli přestat ubližovat homosexuálům v zemi tím, že se k nim chovají, jako by byli nějak, však víte, *odlišní*. Obamovým cílem zřejmě je, aby každý – bez ohledu na jeho, její či onoho sexuální orientaci – zažíval totožnou míru bolesti.

Kenyatta nanejvýš diplomaticky poslal Obamu do prdele. Podle něj čelí země naléhavějším otázkám, než jsou práva homosexuálů, která označil za „banalitu.“ Také naznačil pošetilost Obamových snah vměšovat se do keňské kultury: „Sotva můžeme lidem vnucovat něco, co nepřijímají.“

V porovnání s Amerikou nakládá Keňa s homosexuály nanejvýš nezdvořile. Být v zemi *faygeleh* nebo si libovat ve *žvýkání koberce* je nelegální, s trestní sazbou až 14 let odnětí svobody. Podle studie Pew Research Center z roku 2013 schvaluje homosexualitu pouhých osm procent Keňanů.

Pořád ale lepší než v Senegal, kde buznění spoluobčanů schvalují mizivá čtyři procenta občanů. Jde také o lepší výsledek než v Ghaně (tři procenta) a Nigérii, kde nemá problém s tím, když se lidé stejného pohlaví svlečou a navzájem se dotýkají privátních partií, pouze jediný dotazovaný z padesáti.

Afrika si získala pověst – podle mnohých nanejvýš zaslouženou – ke gayům obzvlášť nehostinného místa. Homosexuální chování je ilegální ve dvou třetinách z více než 50 (pořád se to mění) zemí kontinentu. Ve třech afrických státech lze vynést za homosexualitu rozsudek smrti a v další třech doživotní vězení. Řada Afričanů odsuzuje homosexualitu už jen proto, že někteří její vyznavači „jedí hovínka“.

Připnutá pneumatika, polití benzínem, upálení zaživa. Další homofobní vražda spáchaná rasistickými bílými kolonialisty v Ugandě.

Eat da poo poo [Africa do not want this sickness]

Jako byste v Africe pomalu nemohli mrknout, aniž byste slyšeli o lesbách umírajících na AIDS, kterým byly nakaženy při skupinovém znásilnění, které je mělo z lesbismu vyléčit, o stínaných transvestitech a gayích rozsekaných k smrti mačetami či utlučenými kladivy.

Vše nasvědčuje podpoře podobného chování mezi africkými vůdci. Tihle chlapíci zrovna nevyvěšují před své paláce duhové vlajky, jestli mě chápete... Následují obzvláště štavnaté citáty:

„Každý muž, který má sex jiným mužem, by měl být zatčen.“

Keňský ex-premiér Raila Odinga

„(Homosexuálové) se chovají hůř než psi nebo vepři... (Homosexualita je) neafrická... bělošská nemoc... Kromě toho, že to je špinavá, nečistá nemoc, taky ničí národy.“

Zimbabwešský prezident Robert Mugabe

„Budeme bojovat s touhle špínou, která si říká homosexuálové nebo gayové stejně jako s moskyty přenášejícími malárii nebo ještě agresivněji... Pokud u nás (praktikujete homosexualitu), podříznu vám krk – pokud jste muž a v téhle zemi si chcete vzít dalšího muže a my vás chytíme, nikdo už vás znovu nespatrií, a žádný běloch s tím nic neudělá... Tato nesvatá říše homosexuálů taky nakonec dospěje do pekelné stoky.“

Gambijský prezident Yahya Jammeh

„Homosexuály musíme odsoudit a odmítnout.“

Namibijský exprezident Sam Nujoma

„Jsou nechutní. Co je to vůbec za lidi? Nikdy jsem netušil, co dělají. Nedávno mi to řekli, a je to děsné. Nechutné...“

Prezident Ugandy Yoweri Museveni

„Sňatky osob stejného pohlaví jsou pohanou národa i Boha. Když jsem vyrůstal, nemohl si přede mě homosexuál ani stoupnout, okamžitě bych ho totiž srazil na zem...“

Jihoafrický prezident Jacob Zuma.

No tak chlapi, to je přece homofobní!

Jak to, že v Africe povýšili homofobii na úplně novou úroveň?

Podle afrických předáků a mnoha průměrných Afričanů na (blátem „vydlážděných“) ulicích není celá tahle agitace za práva gayů ničím jiným, než další vlnou povýšeného kulturního imperialismu otravných západních aktivistů, kteří neví, kdy mají přestat a nechat už konečně Afričany na pokoji. Považují odpor k homosexualitě za velkolepou, vznešenou a starodávnou africkou tradici – a pokud chtějí stíhat buzeranty, ty růžové západní imperialistické prasata je rozhodně nezastaví!

Pro nejpřímnější bílé západní pokrokáře – kteří jsou takřka fyzicky neschopní vinit Afričany z čehokoliv, zejména z tak smrtelného hříchu, jakým se homofobie stala – jde o skutečně těžko řešitelné dilema, a proto musí přijít na způsob, jak svalit vinu za výjimečnou netoleranci moderních Afričanů k bukvicím a lesbám na každého bělocha napříč celými dějinami.

Mnozí liberálové proto tvrdí, že „homofobie“ v Africe neexistovala, dokud se prstě černého kontinentu nedotkla sukovitá chlupatá bělošská noha. Podle nich jeskynní malby na území dnešního Zimbabwe ukazují mužský anální styk; afričtí válečníci sodomizovali mladistvé chlapce na oslavu vítězství v bitvě; Namibijci mají zvláštní termín pro sexuálně pasivního gaye, který lze přeložit jako „ten, k němuž je přístupováno zezadu;“ a Watusiové jsou národem obecně proslulým pro svou sexuální obojakost.

Snaží se prokázat téměř naprostou absenci psaných zákonů zakazujících homosexualitu před dobytím černé Afriky Evropany. Co už ale s takovou vehemencí nezmiňují, je téměř naprostá absence důkazů existence jakéhokoliv psaného jazyka nebo zákoníků před dobytím Afriky Evropany. Jistě, jde o detail, ale přece...

V přímém rozporu s africkými vůdci – protože bílí pokrokáři vědí pochopitelně o africké historii i problémech kontinentu víc než afričtí lídři – prohlašují, že Západ nepřinesl do Afriky homosexualitu, ale homofobii. Připisují nejnovější vlnu celoafrické perzekuce gayů „evropskému kolonialismu,“ „západní kolonizaci“ a „křesťanské stigmatizaci homosexuality“ a myšlence, že Afričané dodnes „bojují s démony imperialismu.“

Jde o stejné vtipálky, kteří vinili kolonialismus i za to, že africké národy začaly okamžitě po odchodu kolonistů upadat. Nechápete, že nejenže je kolonialismus špatný – dokonce je tak špatný, že se věci po i jeho skončení ještě zhoršují? Stejným pochybným myšlenkovým procesem dospěli i závěru, že jakmile Afričané vykopli bělochy a ujali se kormidla, stali se homofobnějšími než byli pod jhem bílého muže – jelikož neviditelný a nepřítomný homofobní vykázaný běloch nad nimi samozřejmě stále disponoval neodolatelnou mocí. Automatickým závěrem je pro takové lidi „vina bělochů“. Přitom si ani náznakem neuvědomují, že vinit bělochy za úplně všechno je asi tou nejryzejší možnou formou bělošského supremacismu.

Podle všeho ale už Afričany – Bůh jim žehnej – začíná unavovat moralizování bílých západních sluníčkářů, kteří jim netouží skutečně pomoci, ale zaplést je do vlastní neurotické sítě vinou prosáklých psychodramat. Obyčejný africký rolník, který přežívá na pěti burácích a dvou sušených čočkách týdně, na podobné ptákoviny jednoduše nemá čas. Když zoufale hledáte doušek vody, abyste nevyschli na tyčinku sušeného lidského masa, na níž si následně pochutnají ostatní vesničané, práva gayů se náhle nezdají být až tolik důležitá.

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

Úvaha Jima Goada Africa's Gay Problem vyšla na stránkách Taki's Magazine.